

derigennem vilde finde forøget Anledning til at fremme alle disse vigtige Skatte-reformer den ene med den anden, og siden tilføje jeg, at naar jeg havde indbragt Toldloven og Brændevinsafgiftsloven i dette Ting, haabede jeg, at de vilde nyde særlig Fremme her, og at jeg betragtede den hele Skattereform som staaende med sine enkelte Dele indbyrdes afhængige af hinanden. Disse Ytringer, jeg allerede den Gang tillod mig at fremkomme med, vil jeg i Dag fastholde, og jeg vil ogsaa stille det alvorlige Spørgsmaal til det høje Folketing, om ikke det, at alle disse Love vedtages under et, vil være, om jeg saa maa sige, den eneste praktiske og i politisk Henseende fremkommelige Vej, ad hvilken man kan naa det, som jeg ogsaa allerede ved sin Behudelse før Sul af Lovene pegede paa, nemlig Tilfredshed hos alle politiske Partier her i Landet, idet ethvert af disse Partier har deres særegne Ønsker, som jeg tror, kunne ske Fuldst ved nogen Smødekommenshed fra alle Sider. Men uden at fordybe mig i denne Betragtning om Lovenes indbyrdes Sammenhæng, vil jeg vende tilbage til endnu kortelig at omtale den Modtagelse, som den Lov, vi nu behandle, efter min Opfattelse har faaet her i Salen. Jeg vil da blot tilføje, at det dog virkelig er saa, at alle Partier have forlangt, at vi skulde komme til en Indkomst- og Formueskatning. Og saa Højrepartiet, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds særlig fremhævede, har i sit Program forlangt en saadan Reform — det være nu, som det være vil, med Hensyn til de Udtryk, der ere benyttede. Det ærede Medlem udhævede stærkt, at vi nok skulde have en Indkomstskattelov, men den skulde kun være at betragte som en Supplementsslov. Jeg kan ikke se disse Distinktioner. Jeg kan ikke drage Grænsen mellem, hvad der paa dette Omraade er en supplerende Skat, og hvad der er en selvstændig Skat. Det er ganske vist Tilfældet netop paa den Skattelov, jeg har fremlagt, at man med en vis Ret kan sige, at Formueskatten ikke er en integrerende Del af Indkomstskatten i det hele, navnlig ikke saaledes, som Lovforslaget har fremarbejdet disse Skatteobjekter. Man kan saaledes sige, at Formueskatten er en supplerende Skat til Indkomstskatten, men det er ogsaa noget ganske andet. Hvorledes skal man kunne forsvare, at Indkomstskatten skal kunne bruges som en Supplementsskat? Have vi den, maa den bruges som et selvstændigt Led i vor hele Bestatning. Jeg kunde bedre forstaa, om man vilde hævde, hvad jeg pegede paa, da jeg fremsatte dette Lovforslag, at Indkomstskatten kun havde sin Berettigelse i

ekstraordinære Tilfælde og burde være en ekstraordinær Skat, som man kun sked til at anvende, naar Staten særlig var i Nød, altsaa i Pengensød; men jeg kan ikke forstaa, hvorledes man kan karakterisere en Indkomstskat som en Supplementsskat og da drage saa fine Grænser, at man f. Eks. kan sige, at saaledes som de økonomiske Forhold ligge for her i Landet, og jeg kan tilføje, som de politiske Forhold ligge for, trænge vi ikke til Skatten, thi den er kun en Supplementsskat. Jeg vil dog kun slaa fast, at der fra alle Sider er faldt paa denne Skat, at ogsaa Højrepartiet har udtalt sig tydelig for Skatten, og hvis der er gjort mentale Reservationer med Hensyn til Betimeligheden, tillader jeg mig ogsaa efter mit Syn paa den politiske Situation at tilbagevise Paastanden om, at Skatten nu skulde være ubetimelig. Tværtimod, jeg tror, at Forholdene ligge saaledes for, at man nu maa gøre det afgørende Skridt, saakæmt man ogsaa ønsker andre Lovforslag af stor Betydning fremmede og i det hele ønsker at komme til det, som jeg for min Person og efter hele mit politiske Blik anser for et stort Gode, nemlig Tilfredshed i alle Samfundsklasser og en sund Udvikling af det økonomiske Liv. Jeg tror da ogsaa i nøje Overensstemmelse med det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen), at vi ere komne saa vidt i Kommunerne, at man kan sige, at der nu er en saa stor Modenhed til Stede hos de kommunale Bigningsmyndigheder og i Befolkningen i sin Helhed, at man kan vente et godt og sundt Arbejde ved Udførelsen af en Lov som den foreliggende. Jeg er nemlig ikke blind for, at Lovens Gennemførelse vil støde paa Vanskeligheder. Det har altid været og vil altid blive saa, at Skatteborgerne nødig ville opgive deres Indkomster, og der vil ogsaa være en vis Modstræben til Stede, hos mangfoldige mod overhovedet at gaa til en Indkomstskat, men desto vigtigere er det, at der hos Bigningsmyndighederne er den tilstrækkelige Øvelse og Ansvarfølelse til Stede, saa at man ved Udførelsen af Loven kan følge og vil følge retfærdige og humane Principper og i det hele vil sætte sig ind i Lovens Aand og udføre alle dens Bestemmelser i Overensstemmelse med samme. — I Sammenhæng med Bigningsmyndighedernes Virksomhed og det Krav, der saaledes stilles til dem, staar Oprettelsen af Skattekommissioner. Det er min Overbevisning, at man i Skattekommissionerne vil finde en Støtte for den Virksomhed, der skal udføres af Bigningsmyndighederne. Jeg er for mit Vedkommende gammel nok til selv at have oplevet Udfø-